

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону про внесення змін до Закону України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» щодо застосування сучасних підходів до профілактики, тестування і лікування ВІЛ-інфекції відповідно до керівних документів ВООЗ

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення закону у запропонованій редакції
Закон України «Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 11, ст.152)	
Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:
2) ВІЛ-інфікована особа - особа, в організмі якої виявлено ВІЛ, але яка перебуває у стані безсимптомного носійства ВІЛ;	2) ВІЛ-інфікована особа - особа, в організмі якої виявлено ВІЛ;
3) ВІЛ-статус особи - стан організму особи стосовно відсутності чи наявності в ньому ВІЛ: негативний ВІЛ-статус особи характеризується відсутністю в її організмі ВІЛ, позитивний ВІЛ-статус особи характеризується наявністю в її організмі ВІЛ;	3) ВІЛ-статус особи - стан організму особи стосовно відсутності чи наявності в ньому ВІЛ: негативний ВІЛ-статус особи характеризується відсутністю в її організмі ВІЛ; позитивний ВІЛ-статус особи характеризується наявністю в її організмі ВІЛ; невизначений (сумнівний) ВІЛ-статус характеризується неможливістю визначення наявності чи відсутності в організмі ВІЛ після проходження на підтверджувальному етапі діагностики; невідомий ВІЛ-статус характеризується відсутністю інформації про обстеження особи на ВІЛ-інфекцію та результати лабораторних досліджень;
<i>пункт відсутній</i>	3¹) ВІЛ-експонована дитина - дитина, яка народжена жінкою з ВІЛ-позитивним статусом, і потребує медичного обслуговування з моменту народження до визначення її ВІЛ-статусу;
4) групи підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ - групи населення, яким з урахуванням особливостей їх поведінки та поведінки їхнього оточення загрожує підвищений ризик контакту з джерелом ВІЛ. Визначення та перегляд переліку таких груп здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування	4) ключові групи щодо інфікування ВІЛ - групи людей, яким з урахуванням особливостей їх поведінки та поведінки їхнього оточення загрожує підвищений ризик контакту з джерелом ВІЛ. Визначення та перегляд переліку таких груп на національному рівні здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування

державної політики у сфері охорони здоров'я з урахуванням критеріїв та рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я;	державної політики у сфері охорони здоров'я з урахуванням критеріїв та рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я. На регіональному рівні органами місцевого самоврядування можуть бути визначені додаткові групи підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ;
<i>пункт відсутній</i>	4¹) доконтактна профілактика ВІЛ – прийом пероральних антиретровірусних препаратів особами, які неінфіковані ВІЛ, але мають високий ризик інфікування, що проводиться відповідно до стандартів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
5) люди, які живуть з ВІЛ, - ВІЛ-інфіковані особи та особи, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ;	5) люди, які живуть з ВІЛ, - ВІЛ-інфіковані особи та особи, в яких виявлено хворобу, зумовлену ВІЛ;
6) особа, яка страждає на хворобу , зумовлену ВІЛ, - особа, в якій за результатами медичного та лабораторного обстеження виявлено СНІД чи інші встановлені Міжнародною класифікацією хвороб клінічні прояви хвороби, зумовленої ВІЛ;	6) особа, в якій виявлено хворобу , зумовлену ВІЛ, - особа, в якій за результатами медичного та лабораторного обстеження виявлено встановлені Міжнародною класифікацією хвороб клінічні прояви хвороби, зумовленої ВІЛ;
7) партнер - статевий партнер ВІЛ-інфікованої особи або її партнер із вживання наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом;	7) партнер - статевий партнер людини, яка живе з ВІЛ , або її партнер із вживання наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом;
8) постконтактна профілактика - короткостроковий курс антиретровірусного лікування , метою якого є зниження вірогідності інфікування ВІЛ особи, яка зазнала підвищеного ризику такого інфікування;	8) постконтактна профілактика - короткостроковий курс прийому антиретровірусних препаратів , метою якого є зниження вірогідності інфікування ВІЛ особи, яка зазнала підвищеного ризику такого інфікування, що проводиться відповідно до стандартів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
<i>пункт відсутній</i>	8¹) самотестування на ВІЛ швидкими тестами (самотестування) – це процес, під час якого особа самостійно здійснює взяття зразка, проводить тестування на ВІЛ за допомогою відповідної тест-системи та інтерпретує отриманий результат;
<i>пункт відсутній</i>	8²) уразливі групи щодо інфікування ВІЛ - групи людей, які через вплив на них несприятливих соціальних, економічних або медичних факторів є більш уразливими до інфікування ВІЛ. Перелік уразливих груп щодо інфікування ВІЛ та критерії їх

	визначення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;
	9 ¹⁾ тестування на ВІЛ – комплекс послідовних дій, що включає дотестове інформування, безпосередньо тестування з метою виявлення ВІЛ, післятестове консультування, перенаправлення людей, які живуть з ВІЛ до послуг профілактики, лікування та догляду, забезпечення якості та надання правильних результатів, а також забезпечення безпеки тестування для обстежуваної особи та персоналу, який його проводить;
10) хвороби, зумовлені ВІЛ (ВІЛ-інфекція), - комплекс визначених Міжнародною класифікацією хвороб уражень організму людини, зумовлених пов'язаними з впливом ВІЛ ушкодженнями імунної системи, який на початковому етапі свого розвитку має характер стану безсимптомного носійства ВІЛ, а за умови відсутності відповідного лікування та впливу інших несприятливих для організму ВІЛ-інфікованої особи обставин набуває клінічних проявів у вигляді різноманітних інфекційних, паразитарних захворювань, злоякісних пухлин, інших хвороб чи зумовленого ВІЛ синдрому набутого імунodefіциту.	10) хвороби, зумовлені ВІЛ (ВІЛ-інфекція), - комплекс визначених Міжнародною класифікацією хвороб уражень організму людини, зумовлених пов'язаними з впливом ВІЛ ушкодженнями імунної системи, який на початковому етапі свого розвитку має характер стану безсимптомного носійства ВІЛ, а за умови відсутності відповідного лікування та впливу інших несприятливих для організму людини, яка живе з ВІЛ , обставин набуває клінічних проявів у вигляді різноманітних інфекційних, паразитарних захворювань, злоякісних пухлин, інших хвороб чи зумовленого ВІЛ синдрому набутого імунodefіциту;
Стаття 2. Принципи державної політики у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ 1. Державна політика у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, реалізується шляхом організації виконання цього Закону, інших нормативно-правових актів України, а також шляхом розроблення, фінансового та матеріального забезпечення реалізації загальнодержавних та інших програм, що передбачають здійснення заходів з профілактики поширення ВІЛ-інфекції, інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо принципів здорового та морального способу життя, духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, розроблення навчальних, просвітницьких та виховних програм з цих питань для середніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, здійснення спеціальної підготовки медичного персоналу, проведення фундаментальних і прикладних	Стаття 2. Принципи державної політики у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ 1. Державна політика у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, реалізується шляхом організації виконання цього Закону, інших нормативно-правових актів України, а також шляхом розроблення, фінансового та матеріального забезпечення реалізації загальнодержавних та інших програм, що передбачають здійснення заходів з профілактики поширення ВІЛ-інфекції, інформаційно-роз'яснювальної роботи щодо принципів здорового та морального способу життя, духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, розроблення навчальних, просвітницьких та виховних програм з цих питань для середніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладів, здійснення спеціальної підготовки медичного та іншого персоналу, проведення фундаментальних і

наукових досліджень, розвиток міжнародного співробітництва у цій сфері.	прикладних наукових досліджень, розвиток міжнародного співробітництва у цій сфері.
Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ	Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ
1. Держава гарантує забезпечення:	1. Держава гарантує забезпечення:
1) пріоритетності в профілактиці поширення ВІЛ-інфекції інформаційно-роз'яснювальної роботи з населенням щодо принципів здорового та морального способу життя , духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків;	1) пріоритетності в профілактиці поширення ВІЛ-інфекції інформаційно-роз'яснювальної роботи з населенням щодо принципів здорового та відповідального способу життя , духовних цінностей і відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків;
2) пропаганди здорового способу життя;	2) популяризації здорового способу життя;
3) неетичного моніторингу епідемічної ситуації та контролю за здійсненням заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію;	3) моніторингу епідемічної ситуації та контролю за здійсненням заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію в порядку епідеміологічного нагляду (спостереження) за інфекційними хворобами, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
4) доступності та належної якості тестування з метою виявлення ВІЛ-інфекції, у тому числі анонімного , з наданням непередньої та подальшої консультативної допомоги , а також забезпечення безпеки тестування для обстежуваної особи та персоналу, який його проводить;	4) доступності та належної якості тестування з метою виявлення ВІЛ-інфекції;
5) регулярного інформування населення, у тому числі через засоби масової інформації, про причини зараження, шляхи передачі ВІЛ-інфекції, важливість здорового та морального способу життя для запобігання зараженню ВІЛ-інфекцією, заходи та засоби профілактики захворювання на ВІЛ-інфекцію, а також про можливості діагностики та лікування;	5) регулярного інформування населення, у тому числі через засоби масової інформації, про причини зараження, шляхи передачі ВІЛ-інфекції, важливість здорового та відповідального способу життя для запобігання зараженню ВІЛ-інфекцією, заходи та засоби профілактики захворювання на ВІЛ-інфекцію, а також про можливості діагностики та лікування;
6) включення питань щодо профілактики ВІЛ-інфекції, здорового та морального способу життя, духовних цінностей, відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, традиційних сімейних цінностей, лікування, догляду та підтримки людей, які живуть з ВІЛ, та їх близьких, а також щодо неприпустимості дискримінації таких людей та необхідності формування толерантного ставлення до них до відповідних навчальних програм для середніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладів ;	6) включення питань щодо профілактики ВІЛ-інфекції, здорового та відповідального способу життя , духовних цінностей, відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, традиційних сімейних цінностей, лікування, догляду та підтримки людей, які живуть з ВІЛ, та їх близьких, а також щодо неприпустимості дискримінації таких людей та необхідності формування толерантного ставлення до них до відповідних навчальних програм для закладів освіти ;

7) доступу населення до засобів профілактики, що дають змогу запобігти зараженню і поширенню ВІЛ-інфекції статевим шляхом;	7) доступу населення до засобів профілактики, що дають змогу запобігти зараженню і поширенню ВІЛ-інфекції статевим шляхом, у тому числі до- та постконтактної профілактики;
10) вільного доступу до послуг з проведення постконтактної профілактики осіб, які мали підвищений ризик контакту з ВІЛ під час виконання професійних обов'язків, у разі сексуального насильства та в інших випадках, з наданням відповідних консультативних послуг у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;	10) вільного доступу до послуг з проведення постконтактної профілактики осіб, які мали підвищений ризик контакту з ВІЛ під час виконання професійних обов'язків, у разі сексуального насильства та в інших випадках, з наданням відповідних консультативних послуг, а також доконтактної профілактики ВІЛ-інфекції членам сімей, які проживають з ВІЛ-інфікованими особами, партнерам у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;
11) вільного доступу до послуг з профілактики передачі ВІЛ-інфекції від ВІЛ-інфікованих вагітних жінок їхнім новонародженим дітям;	11) вільного доступу до послуг з профілактики передачі ВІЛ-інфекції від ВІЛ-інфікованих вагітних жінок їхнім новонародженим дітям з метою скорочення до нуля (елімінації) передачі ВІЛ-інфекції від матері до дитини в Україні;
13) реалізації послідовної політики, спрямованої на формування толерантного ставлення до людей, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;	13) реалізації послідовної політики, спрямованої на формування толерантного ставлення до людей, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;
14) провадження інформаційної діяльності, спрямованої на формування у населення стереотипу здорового та морального способу життя, відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, на усвідомлення високого ризику зараження ВІЛ через сексуальні стосунки і в разі вживання наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом, на формування толерантного ставлення та неприпустимість дискримінації людей, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;	14) провадження інформаційної діяльності, спрямованої на формування у населення стереотипу здорового та відповідального способу життя , відповідальної поведінки у сфері сексуальних стосунків, на усвідомлення високого ризику зараження ВІЛ через сексуальні стосунки і в разі вживання наркотичних засобів та психотропних речовин ін'єкційним способом, на формування толерантного ставлення та неприпустимість дискримінації людей, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ, та людей, які живуть з ВІЛ;
16) контролю за забезпеченням безпеки лікувально-діагностичного процесу для пацієнтів та медичного персоналу в закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності;	16) контролю за забезпеченням безпеки лікувально-діагностичного процесу для пацієнтів та медичного персоналу в закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності, а також за місцем провадження діяльності з медичної практики фізичних осіб – підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики;
17) державного санітарно-епідеміологічного нагляду за безпекою лікувально-діагностичного процесу в закладах охорони здоров'я усіх	17) державного нагляду за дотриманням законодавства у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення та

<p>форм власності, а також за проведенням заходів щодо запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію під час здійснення приватної медичної практики, надання громадянам косметологічних, перукарських та інших послуг, пов'язаних з можливістю порушення чи порушенням цілісності шкіри та/або слизової оболонки організму;</p>	<p>проведенням заходів щодо запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію під час лікувально-діагностичного процесу в закладах охорони здоров'я усіх форм власності, а також за місцем провадження діяльності з медичної практики фізичних осіб – підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, надання громадянам косметологічних, перукарських та інших послуг, пов'язаних з можливістю порушення чи порушенням цілісності шкіри та/або слизової оболонки організму;</p>
<p>18) участі організацій різних форм власності, у тому числі громадських, благодійних, релігійних організацій та профспілок, в інформаційній роботі щодо протидії поширенню ВІЛ-інфекції, у наданні благодійної допомоги, медичних і соціальних послуг, спрямованих на забезпечення лікування та профілактики ВІЛ-інфекції, догляду, підтримки та соціального захисту людей, які живуть з ВІЛ, на основі забезпечення доступу зазначених організацій у порядку, встановленому законодавством, до участі у виконанні державного замовлення на надання медичних і соціальних послуг представникам групи підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ та людям, які живуть з ВІЛ, на конкурсних засадах.</p>	<p>18) участі організацій різних форм власності, у тому числі громадських, благодійних, релігійних організацій та профспілок, в інформаційній роботі щодо протидії поширенню ВІЛ-інфекції, у наданні благодійної допомоги, медичних і соціальних послуг, спрямованих на забезпечення лікування та профілактики ВІЛ-інфекції, догляду, підтримки та соціального захисту людей, які живуть з ВІЛ, на основі забезпечення доступу зазначених організацій у порядку, встановленому законодавством, до участі у виконанні державного замовлення на надання медичних і соціальних послуг представникам ключових груп щодо інфікування ВІЛ та людям, які живуть з ВІЛ, на конкурсних засадах;</p>
<p><i>пункт відсутній</i></p>	<p>19) забезпечення заходів з профілактики, скринінгу, діагностики ВІЛ-інфекції, у тому числі надання послуг з тестування на ВІЛ швидкими тестами за ініціативою медичного працівника, який надає первинну медичну допомогу за програмою державних гарантій медичного обслуговування населення;</p>
<p><i>пункт відсутній</i></p>	<p>20) антиретровірусними препаратами для лікування ВІЛ-інфекції, доконтактної та постконтактної профілактики, лікарськими засобами для профілактики та лікування опортуністичних інфекцій, медичними виробами для моніторингу ефективності лікування на безоплатній основі.</p>
<p>Стаття 5. Повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо здійснення заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію</p> <p>1. Повноваження щодо здійснення міжвідомчої координації заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію покладаються на центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у</p>	<p>Стаття 5. Повноваження органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій щодо здійснення заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію</p> <p>1. Повноваження щодо здійснення міжвідомчої координації заходів із запобігання захворюванню на ВІЛ-інфекцію покладаються на</p>

<p>сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.</p> <p>...</p>	<p>центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p style="text-align: center;">Розділ II</p> <p style="text-align: center;">УМОВИ ТА ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ. НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ВІЛ-ІНФІКОВАНИМ. РЕЄСТРАЦІЯ, ОБЛІК ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ ТА ЗДІЙСНЕННЯ МЕДИЧНОГО НАГЛЯДУ ЗА НИМИ</p>	<p style="text-align: center;">Розділ II</p> <p style="text-align: center;">УМОВИ ТА ПОРЯДОК ВИЯВЛЕННЯ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ. НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ВІЛ-ІНФІКОВАНИМ. РЕЄСТРАЦІЯ, ОБЛІК ВІЛ-ІНФІКОВАНИХ ТА ЗДІЙСНЕННЯ МЕДИЧНОГО НАГЛЯДУ ЗА НИМИ</p>
<p>Стаття 6. Право особи на тестування з метою виявлення ВІЛ, умови та порядок його проведення</p> <p>1. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, інші іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають на території України, мають право на проведення тестування з метою виявлення ВІЛ (далі – тестування) з одержанням кваліфікованої консультації до і після проведення тестування, що здійснюється відповідно до протоколу проведення такого тестування, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>	<p>Стаття 6. Право особи на тестування, самотестування з метою виявлення ВІЛ, умови та порядок його проведення</p> <p>1. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, а також особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, мають право на проведення тестування що здійснюється відповідно до галузевих стандартів проведення такого тестування, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, а також на проведення самотестування відповідно до цієї статті.</p> <p>...</p>
<p>3. Тестування дітей віком до 14 років та осіб, визнаних у встановленому законом порядку недієздатними, проводиться на прохання їх батьків або законних представників та за наявності усвідомленої інформованої згоди. Батьки та законні представники зазначених осіб мають право бути присутніми під час проведення такого тестування, ознайомлені з його результатами та зобов'язані забезпечити збереження умов конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.</p> <p>Тестування дітей віком до 14 років, які позбавлені батьківського піклування та перебувають під опікою у дитячих чи навчальних закладах з повним державним утриманням, проводиться в разі усвідомлення ними наслідків і переваг такого огляду на прохання їх законних представників та за умови наявності усвідомленої</p>	<p>3. Тестування дітей віком до 14 років та осіб, визнаних у встановленому законом порядку недієздатними, проводиться на прохання батьків, опікунів осіб, визнаних у встановленому законом порядку недієздатними, та за наявності усвідомленої письмової інформованої згоди батьків та опікунів. Батьки та опікуни мають право бути присутніми під час проведення такого тестування, ознайомлені з його результатами та зобов'язані забезпечити збереження умов конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.</p> <p>Тестування дітей віком до 14 років, які позбавлені батьківського піклування, проводиться на прохання їх законних представників та за умови наявності усвідомленої письмової інформованої згоди законних представників дітей лише з метою</p>

<p>інформованої згоди таких осіб лише з метою призначення дітям лікування, догляду та підтримки у зв'язку з ВІЛ-інфекцією. Законні представники таких малолітніх осіб мають право бути ознайомлені з результатами зазначеного тестування та зобов'язані забезпечити збереження конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.</p>	<p>призначення дітям лікування, догляду та підтримки у зв'язку з ВІЛ-інфекцією. Законні представники таких дітей мають право бути ознайомлені з результатами зазначеного тестування та зобов'язані забезпечити збереження конфіденційності даних про ВІЛ-статус осіб, інтереси яких вони представляють.</p>
<p>4. Безоплатне тестування з метою виявлення ВІЛ, відповідне дотестове і післятестове консультування, підготовка і видача висновку про результати такого тестування може здійснюватися медичними закладами незалежно від форми власності та підпорядкування, службами соціальної підтримки та іншими організаціями, що працюють у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, мають відповідну ліцензію на здійснення такого виду діяльності та акредитовану в установленому законодавством порядку медичну лабораторію (далі - заклад, що проводив тестування).</p> <p>Для тестування використовуються тест-системи, що пройшли випробування в акредитованих в установленому законодавством порядку лабораторіях і мають документальне підтвердження щодо їх якості.</p>	<p>4. Безоплатне тестування з метою виявлення ВІЛ, підготовка і видача висновку про результати такого тестування може здійснюватися закладами охорони здоров'я усіх форм власності та підпорядкування, фізичними особами – підприємцями, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики та уклали договір про медичне обслуговування населення за програмою медичних гарантій.</p> <p>Видача висновку про результати такого тестування здійснюється особі, якій проводилось тестування, за умови пред'явлення нею документу, що посвідчує особу.</p>
<p>6. Послідовність дій щодо встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>	<p>6. Порядок встановлення діагнозу ВІЛ-інфекції затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я відповідно до вимог галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я з ВІЛ-інфекції.</p>
<p>7. За бажанням особи, яка звернулася для проведення тестування з метою виявлення ВІЛ, таке тестування може бути проведено анонімно.</p>	<p>7.Самотестування на ВІЛ може здійснюватися особою для самоконтролю з метою виявлення маркерів ВІЛ відповідно до інструкції до відповідної тест-системи та не може бути обов'язковим та/або примусовим.</p> <p>Самотестування з супроводом здійснюється із залученням осіб, що працюють у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ або із залученням осіб рівних з особою, яка здійснює самотестування за певною ознакою чи з однієї соціальної групи (консультант «рівний-рівному»). За бажанням особи, яка здійснює самотестування з супроводом, воно може бути проведено анонімно. Залучені до самотестування особи наочно демонструють процедуру</p>

	<p>проведення самотестування та інтерпретації отриманих результатів, а також можуть надавати допомогу у заборі зразка біологічного матеріалу для самотестування у особи, якій воно проводиться, за згодою цієї особи. Особи, залучені до самотестування, зобов'язані дотримуватися умов щодо конфіденційності персональних даних, у тому числі даних про отримані результати самотестування, а також поінформувати особу, у разі отримання нею позитивного результату при самотестуванні, про необхідність звернення до закладу охорони здоров'я для проведення тестування на ВІЛ-інфекцію у встановленому законодавством порядку.</p>
<i>частина відсутня</i>	<p>8. Для діагностики ВІЛ-інфекції використовуються медичні вироби, введені в обіг та експлуатацію у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>Порядок оцінки характеристик, які підтверджують подальшу придатність медичних виробів визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>Порядок використання медичних виробів для діагностики ВІЛ-інфекції в алгоритмі тестування з метою визначення ВІЛ-статусу особи, забезпечення оцінки ефективності цього алгоритму тестування та періодичність його перегляду встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p>
<p>Стаття 7. Повідомлення про результати тестування з метою виявлення ВІЛ та післятестове консультування ВІЛ-інфікованих осіб</p> <p>1. Особі, в організмі якої за даними тестування виявлено ВІЛ, повідомляється про це працівником, уновноваженим на це закладом, що проводив тестування, з урахуванням вимог цього Закону щодо конфіденційності зазначеної інформації, згідно з порядком, установленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>	<p>Стаття 7. Повідомлення про результати тестування з метою виявлення ВІЛ та післятестове консультування ВІЛ-інфікованих осіб</p> <p>1. Особі, в організмі якої за даними тестування виявлено ВІЛ, повідомляється про це з урахуванням вимог цього Закону щодо конфіденційності зазначеної інформації, згідно з порядком, установленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>

<p>2. Обов'язковою складовою тестування на ВІЛ є кваліфіковане післятестове консультування, під час якого особа, в якій виявлено ВІЛ, має бути поінформована про профілактичні заходи, необхідні для підтримання здоров'я ВІЛ-інфікованої особи, запобігання подальшому поширенню ВІЛ, про гарантії дотримання прав і свобод людей, які живуть з ВІЛ, а також про кримінальну відповідальність за свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження та/або зараження ВІЛ.</p> <p>Під час проведення післятестового консультування працівник закладу, що проводить тестування, має право запропонувати особі, у якій виявлено ВІЛ, за її згодою повідомити її партнера (партнерів) про ризик інфікування ВІЛ та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів.</p> <p>...</p>	<p>2. Обов'язковою складовою тестування на ВІЛ є кваліфіковане післятестове консультування, під час якого особа, в якій виявлено ВІЛ, має бути поінформована про профілактичні заходи, необхідні для підтримання здоров'я ВІЛ-інфікованої особи, запобігання подальшому поширенню ВІЛ, про гарантії дотримання прав і свобод людей, які живуть з ВІЛ, а також про кримінальну відповідальність за свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження та/або зараження ВІЛ.</p> <p>Під час проведення післятестового консультування працівник, який його проводить, зобов'язаний запропонувати особі, у якій виявлено ВІЛ, повідомити її партнера (партнерів) про ризик інфікування ВІЛ та надати рекомендації щодо необхідності тестування партнера на ВІЛ і застосування профілактичних заходів.</p> <p>...</p>
	<p>5. За згодою особи, в організмі якої за даними тестування виявлено ВІЛ, або батьків чи інших законних представників такої особи віком до 14 років чи опікунів такої недієздатної особи з метою організації комплексної та всебічної допомоги може бути надано супровід службами соціальної підтримки та іншими організаціями, які працюють у сфері протидії поширенню хвороб, зумовлених ВІЛ, що включає комплекс заходів, спрямованих на інформування, перенаправлення та мотивацію звернення до закладів охорони здоров'я, органів соціального захисту населення, установ соціального обслуговування, організацій різних форм власності, у тому числі громадських, благодійних, релігійних з метою отримання медичної допомоги та соціальних послуг у зв'язку з ВІЛ у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці та соціальної політики, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p>
<p>Стаття 8. Лабораторне дослідження донорської крові та її компонентів</p> <p>1. Обов'язковому лабораторному дослідженню на наявність ВІЛ-інфекції підлягає кров (її компоненти), отримана від донорів крові</p>	<p>Стаття 8. Інфекційна безпека донорської крові та її компонентів, органів, тканин та інших біологічних матеріалів людини, призначених для застосування в медичній практиці</p> <p>1. Кожна донація крові та/або компонентів крові без винятків, органи, тканини та інші біологічні матеріали людини, призначені</p>

<p>(її компонентів), органи, тканини та інші біологічні матеріали людини, призначені для застосування в медичній практиці.</p>	<p>для застосування в медичній практиці, підлягають обов'язковому лабораторному дослідженню на наявність маркерів збудників ВІЛ-інфекції з метою вжиття всіх необхідних заходів для захисту здоров'я реципієнтів відповідно до законодавства.</p>
<p>2. Переливання отриманої від донорів крові (її компонентів) і використання в медичній практиці отриманих від донорів органів, тканин та інших біологічних матеріалів людини дозволяються лише після обов'язкового лабораторного дослідження на ВІЛ-інфекцію та підтвердження відсутності збудника ВІЛ-інфекції у призначених для зазначеного використання біологічних матеріалах.</p>	<p>2. Переливання отриманої від донорів крові (її компонентів) і використання в медичній практиці отриманих від донорів органів, тканин та інших біологічних матеріалів людини дозволяються лише після обов'язкового лабораторного дослідження на ВІЛ-інфекцію та підтвердження відсутності збудника ВІЛ-інфекції у призначених для зазначеного використання біологічних матеріалах.</p>
<p>3. У разі виникнення реальної загрози життю особи, єдиним засобом врятування якої є термінове переливання крові, та відсутності належним чином перевіреної донорської крові за усвідомленою інформованою згодою хворого або його законного представника допускається переливання крові, перевіреної на ВІЛ-інфекцію з використанням тестів для експрес-діагностики, що пройшли випробування в акредитованих в установленому законодавством порядку лабораторіях і мають документальне підтвердження щодо їх якості.</p> <p>Факт переливання крові, перевіреної на ВІЛ-інфекцію з використанням тестів для експрес-діагностики, та інформована згода хворого або його законного представника на проведення такого медичного втручання обов'язково письмово посвідчуються в медичній документації хворого, а зразок такої крові терміново надсилається для проведення відповідного лабораторного дослідження.</p> <p>Якщо усвідомлену інформовану згоду хворого або згоду його законного представника отримати неможливо, рішення про переливання крові приймається консилиумом лікарів, а в разі неможливості скликання консилиуму — лікарем, який надає медичну допомогу.</p>	<p><i>Частина виключено</i></p>
<p>Стаття 9. Реєстрація та облік людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за ними</p> <p>1. Реєстрація, ведення обліку людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за зазначеними особами забезпечуються відповідними закладами охорони здоров'я державної та комунальної</p>	<p>Стаття 9. Реєстрація та облік людей, які живуть з ВІЛ, здійснення медичного нагляду за ними</p> <p>1. Реєстрація та облік ВІЛ-позитивних людей здійснюються у порядку епідеміологічного нагляду за ВІЛ-інфекцією, встановленому центральним органом виконавчої влади, що</p>

<p>форми — власності, — визначеними — спеціально — уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань.</p> <p>...</p>	<p>забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 10. Медична допомога людям, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Надання медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ, здійснюється в порядку, визначеному законом, іншими нормативно-правовими актами і міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>	<p>Стаття 10. Медична допомога людям, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Надання медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ, здійснюється в порядку, визначеному законом, іншими нормативно-правовими актами і міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p><i>абзац відсутній</i></p>	<p>Порядок надання медичної допомоги людям, які живуть з ВІЛ, зокрема госпіталізації та призначення антиретровірусних препаратів, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.</p> <p>...</p>
<p>2. Люди, які живуть з ВІЛ, мають право на участь у допоміжних репродуктивних технологіях за умови запобігання передачі ВІЛ-інфекції від батьків майбутній дитині.</p>	<p>2. Люди, які живуть з ВІЛ, мають право на отримання медичних послуг із застосуванням допоміжних репродуктивних технологій за умови запобігання передачі ВІЛ-інфекції від батьків майбутній дитині.</p>
<p><i>частина відсутня</i></p>	<p>3. Забезпечення осіб антиретровірусними препаратами за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством, у тому числі гуманітарної допомоги, а також залучення до відпуску антиретровірусних препаратів суб'єктів господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з роздрібної торгівлі лікарськими засобами здійснюється у порядку встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я порядок.</p>
<p>Стаття 11. Додаткові заходи, яких може вживати лікар, для запобігання поширенню ВІЛ</p> <p>1. Якщо післятестове консультування не привело до змін у поведінці людини, яка живе з ВІЛ, необхідних для максимального зменшення ризику передачі ВІЛ партнеру (партнерам), то лікар, який</p>	<p>Стаття 11. Додаткові заходи, яких може вживати лікар, для запобігання поширенню ВІЛ</p> <p>1. Якщо післятестове консультування не привело до змін у поведінці людини, яка живе з ВІЛ, необхідних для максимального зменшення ризику передачі ВІЛ партнеру (партнерам), то лікар, який</p>

<p>надає медичні послуги такій особі у зв'язку із хворобою, зумовленою ВІЛ, повинен повторно роз'яснити їй заходи, яких вона мусить вживати для запобігання подальшому поширенню ВІЛ, а також запропонувати за її згодою повідомити її партнера (партнерів) про те, що він (вона, вони) піддавався ризику інфікування ВІЛ, та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів для недопущення інфікування ВІЛ.</p> <p>...</p>	<p>надає медичні послуги такій особі у зв'язку із хворобою, зумовленою ВІЛ, а також запропонувати за її згодою повідомити її партнера (партнерів) про те, що він (вона, вони) піддавався ризику інфікування ВІЛ, та надати рекомендації щодо необхідності тестування на ВІЛ і застосування профілактичних заходів для недопущення інфікування ВІЛ.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 12. Обов'язки людей, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Люди, які живуть з ВІЛ, зобов'язані:</p> <p>1) вживати заходів для запобігання поширенню ВІЛ-інфекції, запропонованих органами охорони здоров'я;</p> <p>2) повідомляти осіб, які були їхніми партнерами до виявлення факту інфікування, про можливість їх зараження;</p> <p>3) відмовитися від донорства крові, її компонентів, інших біологічних рідин, клітин, органів і тканин для їх використання у медичній практиці.</p> <p>2. У разі невиконання обов'язків, визначених у частині першій цієї статті, люди, які живуть з ВІЛ, з числа іноземців, а також осіб без громадянства, які своєю поведінкою створюють загрозу здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України, можуть бути видворені за межі України в порядку, встановленому законом.</p>	<p>Стаття 12. Обов'язки людей, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Люди, які живуть з ВІЛ, зобов'язані:</p> <p>1) вживати заходів для запобігання поширенню ВІЛ-інфекції, запропонованих органами охорони здоров'я;</p> <p>2) повідомляти осіб, які були їхніми партнерами до виявлення факту інфікування, про можливість їх зараження;</p> <p>3) відмовитися від донорства крові, її компонентів, інших біологічних рідин, клітин, органів і тканин для їх використання у медичній практиці.</p> <p><i>Частину виключено</i></p>
<p>Розділ III</p> <p>ПРАВА ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ЖИВУТЬ З ВІЛ, ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ</p>	<p>Розділ III</p> <p>ПРАВА ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ЖИВУТЬ З ВІЛ, ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ</p>
<p>Стаття 13. Право людей, які живуть з ВІЛ, на інформацію. Захист інформації про позитивний ВІЛ-статус людини від розголошення та розкриття третім особам</p> <p>1. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право на безперешкодне ознайомлення з інформацією про стан свого здоров'я, що зберігається в закладах охорони здоров'я.</p>	<p>Стаття 13. Право людей, які живуть з ВІЛ, на інформацію. Захист інформації про позитивний ВІЛ-статус людини від розголошення та розкриття третім особам</p> <p>1. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право на безперешкодне ознайомлення з інформацією про стан свого здоров'я, що зберігається в закладах охорони здоров'я усіх форм власності та підпорядкування, у фізичних осіб – підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики.</p>

<p>2. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право бути поінформованими про послуги із забезпечення необхідної їм психологічної, соціальної та правової підтримки і за бажанням одержати таку підтримку у еноеіб, що не зумовить розкриття їх ВІЛ-статусу.</p>	<p>2. Усі люди, які живуть з ВІЛ, мають право бути поінформованими про послуги із забезпечення необхідної їм психологічної, соціальної та правової підтримки і за бажанням одержати таку підтримку, а також про гарантоване державою забезпечення антиретровірусними препаратами для лікування ВІЛ-інфекції, доконтактної та постконтактної профілактики, та лікарськими засобами для профілактики та лікування опортуністичних інфекцій, медичними виробами для моніторингу ефективності лікування на безоплатній основі.</p>
<p>3. Відомості про результати тестування особи з метою виявлення ВІЛ, про наявність або відсутність в особи ВІЛ-інфекції є конфіденційними та становлять лікарську таємницю. Медичні працівники зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення належного зберігання конфіденційної інформації про людей, які живуть з ВІЛ, та захисту такої інформації від розголошення та розкриття третім особам.</p>	<p>3. Відомості про результати тестування особи з метою виявлення ВІЛ, про наявність або відсутність в особи ВІЛ-інфекції є конфіденційними та становлять лікарську таємницю. Медичні працівники зобов'язані вживати необхідних заходів для забезпечення дотримання встановленого законодавством порядку зберігання конфіденційної інформації про людей, які живуть з ВІЛ, та захисту такої інформації від розголошення та розкриття третім особам. Будь-які особи, яким стало відомо інформацію про результати тестування на ВІЛ зобов'язані не розголошувати її, крім випадків, встановлених законом.</p>
<p>4. Передача медичним працівником відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, дозволяється лише:</p> <p>особі, стосовно якої було проведено тестування, а у випадках та за умов, установлених частиною третьою статті 6 цього Закону, - батькам чи іншим законним представникам такої особи;</p> <p>іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я - винятково у зв'язку з лікуванням цієї особи;</p> <p>іншим третім особам - лише за рішенням суду в установлених законом випадках.</p> <p>Передача відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я допускається виключно за наявності усвідомленої інформованої згоди людини, яка живе з ВІЛ, на передачу таких відомостей, наданої в</p>	<p>4. Передача медичним працівником відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, дозволяється лише:</p> <p>особі, стосовно якої було проведено тестування, а у випадках та за умов, установлених частиною третьою статті 6 цього Закону, - батькам чи іншим законним представникам такої особи;</p> <p>іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я та фізичним особам-підприємцям, які провадять господарську діяльність з медичної практики, винятково у зв'язку з наданням усіх видів медичної допомоги людям, що живуть з ВІЛ та здійсненням епідеміологічного нагляду за ВІЛ-інфекцією;</p> <p>іншим третім особам - лише за рішенням суду в установлених законом випадках.</p> <p>Передача відомостей, зазначених у частині третій цієї статті, іншим медичним працівникам та закладам охорони здоров'я допускається лише для цілей, пов'язаних з лікуванням хвороб, зумовлених ВІЛ, та у</p>

<p>письмовому вигляді, і лише для цілей, пов'язаних з лікуванням хвороб, зумовлених ВІЛ, та у разі, якщо поінформованість лікаря щодо ВІЛ-статусу пацієнта має істотне значення для його лікування.</p>	<p>разі, якщо поінформованість лікаря щодо ВІЛ-статусу пацієнта має істотне значення для його лікування.</p>
<p>Частина відсутня</p>	<p>5. За усвідомленою письмовою згодою людини, яка живе з ВІЛ, або її законного представника відомості про ВІЛ-статус можуть передаватися іншим особам лише в інтересах та в обсязі, визначеному людиною, яка живе з ВІЛ, для захисту її прав і законних інтересів, надання психологічної підтримки, соціального супроводу та правової допомоги, якщо поінформованість щодо ВІЛ-статусу пацієнта має істотне значення для надання такої допомоги.</p>
<p>5. Розкриття медичним працівником відомостей про позитивний ВІЛ-статус особи партнеру (партнерам) дозволяється, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) людина, яка живе з ВІЛ, звернеться до медичного працівника з відповідним письмово підтвердженим проханням; 2) людина, яка живе з ВІЛ, померла, втратила свідомість або існує ймовірність того, що вона не опритомніє та не відновить свою здатність надавати усвідомлену інформовану згоду. 	<p>6. Розкриття медичним працівником відомостей про позитивний ВІЛ-статус особи партнеру (партнерам) дозволяється, якщо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) людина, яка живе з ВІЛ, звернеться до медичного працівника з відповідним письмово підтвердженим проханням; 2) людина, яка живе з ВІЛ, померла, втратила свідомість або існує ймовірність того, що вона не опритомніє та не відновить свою здатність надавати усвідомлену інформовану згоду.
<p>Стаття 14. Рівність перед законом та заборона дискримінації людей, які живуть з ВІЛ, та осіб, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ</p> <p>1. Люди, які живуть з ВІЛ, та особи, які належать до груп підвищеного ризику щодо інфікування ВІЛ, - громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, шукачі притулку, іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають на території України, користуються всіма правами та свободами, передбаченими Конституцією та законами України, іншими нормативно-правовими актами України.</p>	<p>Стаття 14. Рівність перед законом та заборона дискримінації людей, які живуть з ВІЛ, та осіб, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ</p> <p>1. Люди, які живуть з ВІЛ, та особи, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ, - громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, особи, які звернулися за наданням статусу біженця та яким надано статус біженця в Україні, а також особи, які потребують додаткового або тимчасового захисту, користуються всіма правами та свободами, передбаченими Конституцією та законами України, іншими нормативно-правовими актами України.</p>
<p>2. Держава гарантує надання всім людям, які живуть з ВІЛ, та особам, які належать до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ, рівних з іншими громадянами можливостей для реалізації їхніх прав, зокрема в частині можливості адміністративного та судового захисту своїх прав.</p>	<p>2. Держава гарантує надання всім людям, які живуть з ВІЛ, та особам, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ, рівних з іншими громадянами можливостей для реалізації їхніх прав, зокрема в частині можливості адміністративного та судового захисту своїх прав.</p>

<p>3. Дискримінація особи на підставі наявності в неї ВІЛ-інфекції, а також належності людини до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ забороняється. Дискримінацією вважається дія або бездіяльність, що у прямий чи непрямий спосіб створює обмеження, позбавляє належних прав особу або принижує її людську гідність на підставі однієї чи кількох ознак, пов'язаних з фактичною чи можливою наявністю в неї ВІЛ, або дає підстави віднести особу до груп підвищеного ризику інфікування ВІЛ.</p>	<p>3. Дискримінація особи на підставі наявності в неї ВІЛ-інфекції, а також належності людини до ключових груп щодо інфікування ВІЛ забороняється.</p> <p>Центральні, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, а також підприємства, установи та організації усіх форм власності зобов'язані вживати заходів щодо неприпустимості дискримінації людей, які живуть з ВІЛ, та необхідності формування толерантного ставлення до них та до людей, які належать до ключових груп щодо інфікування ВІЛ.</p> <p>Дискримінацією вважається дія або бездіяльність, що у прямий чи непрямий спосіб створює обмеження, позбавляє належних прав особу або принижує її людську гідність на підставі однієї чи кількох ознак, пов'язаних з фактичною чи можливою наявністю в неї ВІЛ, або дає підстави віднести особу до ключових груп щодо інфікування ВІЛ.</p>
<p>Стаття 15. Інші права людей, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Крім загальних прав і свобод людини і громадянина, люди, які живуть з ВІЛ, мають також право на:</p> <p>1) відшкодування шкоди, пов'язаної з обмеженням їхніх прав унаслідок розголошення чи розкриття інформації про їх позитивний ВІЛ-статус;</p> <p>2) безоплатне забезпечення антиретровірусними препаратами та лікарськими засобами для лікування опортуністичних інфекцій у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.</p> <p>2. Люди, які живуть з ВІЛ, беруть участь у пов'язаних з ВІЛ-інфекцією наукових дослідженнях, випробуваннях відповідних медичних засобів і методів, навчальному процесі, фотографуванні, відео- та кінозйомці тільки за їх письмовою згодою.</p>	<p>Стаття 15. Інші права людей, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Крім загальних прав і свобод людини і громадянина, люди, які живуть з ВІЛ, мають також право на:</p> <p>1) відшкодування шкоди, пов'язаної з обмеженням їхніх прав унаслідок розголошення чи розкриття інформації про їх позитивний ВІЛ-статус;</p> <p>пункт виключено</p> <p>2. Люди, які живуть з ВІЛ, можуть брати участь у пов'язаних з ВІЛ-інфекцією наукових дослідженнях, випробуваннях відповідних медичних засобів і методів, навчальному процесі, фотографуванні, відео- та кінозйомці тільки за їх письмовою згодою.</p>
<p>Стаття 18. Права батьків ВІЛ-інфікованих дітей і дітей, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ</p> <p>1. Батьки ВІЛ-інфікованих дітей і дітей, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ, та особи, які їх замінюють, мають право на:</p> <p>1) спільне перебування у стаціонарному відділенні лікарні з дітьми віком до 14 років із звільненням на цей час від роботи та виплатою</p>	<p>Стаття 18. Права батьків дітей, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. Батьки дітей, які живуть з ВІЛ, та особи, які їх замінюють, мають право на:</p> <p>1) спільне перебування у стаціонарному відділенні лікарні з дітьми віком до 14 років із звільненням на цей час від роботи та виплатою</p>

<p>допомоги по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною;</p> <p>2) одержання додаткової щорічної відпустки тривалістю 10 днів у літній чи інший зручний для них час до досягнення дітьми 18-річного віку.</p>	<p>допомоги по тимчасовій непрацездатності у зв'язку з доглядом за хворою дитиною;</p> <p>2) одержання додаткової щорічної відпустки тривалістю 10 днів у літній чи інший зручний для них час до досягнення дітьми 18-річного віку.</p>
<p>Стаття 19. Державна допомога ВІЛ-інфікованим дітям і дітям, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ</p> <p>1. ВІЛ-інфікованим дітям і дітям, які страждають на хворобу, зумовлену ВІЛ, призначається щомісячна державна допомога у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p><i>частина відсутня</i></p>	<p>Стаття 19. Державна допомога ВІЛ-експонованим дітям до встановлення ВІЛ-статусу та дітям, які живуть з ВІЛ</p> <p>1. ВІЛ-експонованим дітям до встановлення ВІЛ-статусу та дітям, які живуть з ВІЛ призначається щомісячна державна допомога у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.</p> <p>2. Органи місцевого самоврядування можуть приймати рішення щодо установа ВІЛ-експонованим дітям до встановлення ВІЛ-статусу та дітям, які живуть з ВІЛ за рахунок коштів місцевих бюджетів додаткової допомоги або гарантій соціального захисту.</p>
<p>Розділ IV</p> <p>СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ МЕДИЧНИХ ТА ІНШИХ ПРАЦІВНИКІВ, ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОBOB'ЯЗКІВ ЯКИХ ПОВ'ЯЗАНЕ З ПІДВИЩЕНИМ РИЗИКОМ ЩОДО ІНФІКУВАННЯ ВІЛ</p>	<p>Розділ IV</p> <p>СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ МЕДИЧНИХ ТА ІНШИХ ПРАЦІВНИКІВ, ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОBOB'ЯЗКІВ ЯКИХ ПОВ'ЯЗАНЕ З ПІДВИЩЕНИМ РИЗИКОМ ЩОДО ІНФІКУВАННЯ ВІЛ</p>
<p>Стаття 20. Захист від зараження ВІЛ-інфекцією при виконанні професійних обов'язків</p> <p>1. Власники або уповноважені ними органи управління організацій, персонал яких проводить діагностичні дослідження на ВІЛ-інфекцію, надає медичну допомогу та соціальні послуги людям, які живуть з ВІЛ, або контактує з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, забрудненими ними інструментарієм, обладнанням чи предметами, зобов'язані забезпечити працівників необхідними засобами індивідуального захисту згідно з переліком та нормативами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, а також організувати проведення відповідного інструктажу таких працівників щодо використання відповідних засобів індивідуального захисту.</p>	<p>Стаття 20. Захист від зараження ВІЛ-інфекцією при виконанні професійних обов'язків</p> <p>1. Власники або уповноважені ними закладів охорони здоров'я усіх форм власності та підпорядкування, фізичних осіб – підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, які проводять тестування на ВІЛ або надають медичну допомогу людям, які живуть з ВІЛ, або контактує з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, забрудненими ними інструментарієм, обладнанням чи предметами, зобов'язані забезпечити працівників необхідними засобами індивідуального захисту згідно з переліком та нормативами, встановленими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, а також організувати проведення відповідного інструктажу таких</p>

...	працівників щодо використання відповідних засобів індивідуального захисту. ...
<p>4. Власники або уповноважені ними органи—управління організацій, персонал яких виконує роботи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані забезпечити створення умов для проведення екстреної постконтактної профілактики працівникам, які під час виконання зазначених робіт отримали пошкодження шкірного покриву чи слизової оболонки унаслідок фізичного контакту із забрудненими кров'ю чи біологічними матеріалами людини інструментами, обладнанням чи іншими предметами або зазнали безпосереднього відкритого фізичного контакту з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, та умови для проходження такими працівниками за їх бажанням тестування.</p>	<p>4. Власники або уповноважені ними органи закладів охорони здоров'я усіх форм власності та підпорядкування, фізичних осіб – підприємців, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, які проводять тестування на ВІЛ або надають медичну допомогу людям, які живуть з ВІЛ, працівники яких виконують роботи, зазначені у частині першій цієї статті, зобов'язані забезпечити створення умов для проведення екстреної постконтактної профілактики працівникам, які під час виконання зазначених робіт отримали пошкодження шкірного покриву чи слизової оболонки унаслідок фізичного контакту із забрудненими кров'ю чи біологічними матеріалами людини інструментами, обладнанням чи іншими предметами або зазнали безпосереднього відкритого фізичного контакту з кров'ю чи біологічними матеріалами людини, та умови для проходження такими працівниками за їх бажанням тестування.</p>
<p style="text-align: center;">Розділ V</p> <p style="text-align: center;">ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ</p> <p>Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства у сфері захисту прав людей, які живуть з ВІЛ, та відповідальність за завідоме створення ризику небезпеки зараження чи зараження ВІЛ-інфекцією іншої особи</p> <p>1. Порушення законодавства у сфері запобігання поширенню ВІЛ-інфекції тягне за собою дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у встановленому законом порядку.</p>	<p style="text-align: center;">Розділ V</p> <p style="text-align: center;">ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ ВІЛ-ІНФЕКЦІЇ</p> <p>Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства у сфері захисту прав людей, які живуть з ВІЛ, та відповідальність за свідоме поставлення іншої особи в небезпеку зараження вірусом імунодефіциту людини чи зараження ВІЛ-інфекцією іншої особи</p> <p>1. Порушення законодавства у сфері запобігання поширенню ВІЛ-інфекції тягне за собою дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у встановленому законом порядку.</p>

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач:БУЛАХ ЛАДА ВАЛЕНТИНІВНА
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000025573E007B252602
Дійсний до: 22.03.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 86д9/1-2021/370536 від 29.11.2021

729118